

28 Şubat 2026, Cumartesi

Çift Dilli Gazete | Bilingual Newspaper

Lits & Bits

mosaics of letrure world

AKM Yaklaşan Etkinlikler

Hamlet
Tiyatro
3 Mart
20:00

Shirley Valentine -
Sumru Yavrucuk
Tiyatro
5 Mart
21:00

Kadınlık Bizde Kalsın -
Sevme Beni
Tiyatro
14 Mart
20:30

YÖK ONAYLADI: KTUDELL'E YENİ YÜKSEK LİSANS PROGRAMI MÜJDESİ!

Resmî kuruluşu 1993 yılına dayanan Batı Dilleri ve Edebiyatı Bölümümüz, 1999 yılının güz döneminde İngiliz Dili ve Edebiyatı alanında lisans eğitimi vermeye başlamıştır. Büyük vizyonlarla yola çıkan ve yetkinliğini kısa sürede kanıtlayan bölümümüz, 2001-2002 akademik yılı itibarıyla Uygulamalı Dilbilimi Yüksek Lisans Programı'nı başlatarak lisansüstü eğitimdeki ilk adımını atmıştır.

>> 2'de

Caesar Salad - A Chef's Personal Take

...This recipe is the result of my personal kitchen experience and respect for classical techniques. First of all, I must say this: What truly makes a Caesar salad a "Caesar" is the sauce. Using the ingredients in balance, achieving the right consistency, and capturing that subtle umami flavor is the very heart of this salad...

>> 8'de

Hear Ye, Hear Ye! A Call and A Play for the Stage!

Hark, citizens and scholars of Karadeniz Technical University! A momentous proclamation is hereby made for all souls with a passion for the dramatic arts. The timeless and poignant tale of "Of Mice and Men" is set to grace the hallowed stage of the Atatürk Cultural Center (AKM), and we seek a company of players to bring this American masterpiece to life...

>> 9'da

SAHNEDE BİR ULUS İNŞA ETMEK:

İskoç Tiyatrosu Bize Ne Anlatıyor?

18 Şubat 2026 tarihinde bölümümüzün düzenlediği “Çevrimiçi Seminer Serileri” kapsamında Karabük Üniversitesi’nden Dr. Öğr. Üyesi Pelin Gölcük Mirza’yı dinleme şansı bulduk. “Performing Scotland: Theatre, Nation, and Cultural Identity” (İskoçya’yı Sahnelemek: Tiyatro, Ulus ve Kültürel Kimlik) başlıklı bu sunum, tiyatronun sadece sahnede eğlence amaçlı oynanan bir oyun olmadığını;

bir toplumun hafızasını ve kimliğini nasıl şekillendirebileceğini bizlere gösterdi.

Tiyatronun Politik Gücü ve Eşitsizliğe İsyan

Seminerde, İskoç tiyatrosunun politik bir güce dönüşme serüveni çok çarpıcıydı. 1968’de tiyatro üzerindeki sansür kalktığına, Traverse Theatre yeni nesil İskoç oyun yazarlarının yetiştiği ve geliştiği bir merkez hâline gelmiş. Ancak hikâyenin beni en çok etkileyen kısmı kesinlikle 7:84 Theatre Company oldu.

Düşünsenize, ülkedeki servetin %84’ünün nüfusun sadece %7’sinin elinde olmasını eleştirmek için kumpanyanıza doğrudan bu istatistiği isim olarak veriyorsunuz! Kapitalizme ve eşitsizliğe meydan okuyan bu kumpanya, tiyatronun halkın gerçek sesi olabileceğini net bir şekilde kanıtıyor.

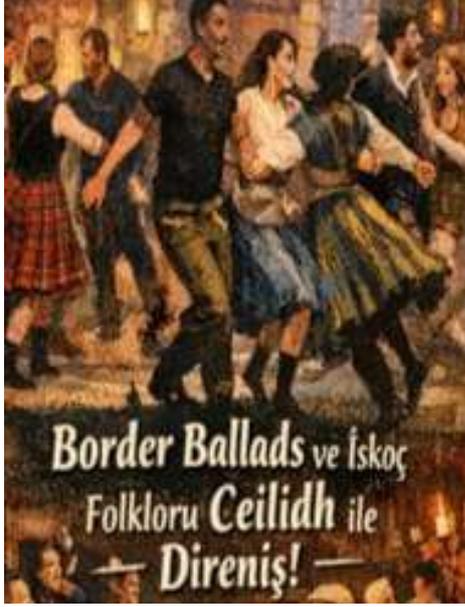
Dışlayıcı Değil, Kapsayıcı Bir Milliyetçilik: "Neo-Scotticism"

Sunumun önemli alt başlıklarından biri de “Neo-Scotticism” kavramıydı. İskoç tiyatrosu, dışlayıcı ve “kör bir milliyetçilik” (blind nationalism) benimsemek yerine, küresel sorunları da içine alan, çok yönlü ve kapsayıcı bir kültürel milliyetçilik inşa etmeyi seçmiş. National Theatre of Scotland da tam olarak bu anlayışla hareket ederek tarihi savaşları veya Irak işgalini (örneğin “Black Watch” oyunu) sahneye taşıırken, aslında hep “Biz kimiz?” sorusuna modern ve geniş bir çerçeveden cevap aramış.

Benim Pencereden...

Semineri dinlerken en çok ilgimi çeken kısımlardan biri, tarihin tiyatro sahnesinde nasıl cesurca "yeniden yazılabileceği" (Rewriting Scottish History) fikriydi. Slaytlarda gördüğümüz Liz Lochhead'in "Mary Queen of Scots Got Her Head Chopped Off" oyunu, geçmişin tozlu raflarda duran sabit bir bilgi olmadığını; sahnede yeniden yorumlanarak bir topluma nasıl kültürel bir onay ve güç (cultural validation) sağlayabileceğini çok iyi özetliyor.

Sonuç olarak; İskoç yazarların kendi dillerini ve sahnelerini adeta bir "gerilla hareketi" gibi kullanarak kimseyi dışlamadan kendi kültürel milliyetçiliklerini inşa etmeleri bana tiyatronun gerçek gücünü bir kez daha hatırlattı. Bir edebiyat öğrencisi olarak okuduğum metinlere artık sadece estetik bir kurgu olarak değil; yazarının politik bir eylem alanı yarattığı, çok yönlü ve sürekli evrilen bir kültürel ifade biçimi olarak bakacağım. Bu vizyonun, bölümümüzde yaptığımız edebi metin incelemelerine ve kendi tiyatro projelerimize yepyeni bir derinlik katacağına inanıyorum.

YÖK ONAYLADI: KTUDELL'E YENİ YÜKSEK LİSANS PROGRAMI MÜJDESİ!

Resmî kuruluşu 1993 yılına dayanan Batı Dilleri ve Edebiyatı Bölümümüz, 1999 yılının güz döneminde İngiliz Dili ve Edebiyatı alanında lisans düzeyinde eğitim vermeye başlamıştır. Büyük vizyonlarla yola çıkan ve yetkinliğini kısa sürede kanıtlayan bölümümüz, 2001-2002 akademik yılı itibarıyla Uygulamalı Dilbilimi Yüksek Lisans Programı'nı başlatarak lisansüstü eğitimdeki ilk adımını atmıştır. Akademik derinliği artırmak ve sektöre yetkin araştırmacılar kazandırmak amacıyla 2008-2009 bahar döneminde hayata geçirilen İngiliz Dili ve Edebiyatı Doktora Programı ile gelişimini sürdüren bölümümüz, bugün köklü geçmişine yeni bir lisansüstü program daha eklemiştir. YÖK'ten gelen onay ile İngiliz Kültürü ve Edebiyatı Yüksek Lisans Programı'nı da bünyesine katarak akademik alandaki öncü rolünü pekiştirmiştir. Bölüm başkanımız Prof. Dr. Mustafa Naci KAYAOĞLU, bu gurur verici gelişmeyi şu sözlerle paylaştı:

“Bölümümüz, Uygulamalı Dilbilimi Programı'nın yanı sıra artık edebiyat alanında da yüksek lisans programı bulunan yegâne bölüm olmanın gururunu ve sorumluluğunu taşımaktadır.” Bu kıymetli imkânın bölümümüze kazandırılmasında emeği geçen başta bölüm başkanımız olmak üzere tüm hocalarımıza katkıları için teşekkür ederiz. Bölümümüzün vizyonunu genişleten bu adımın, genç araştırmacılar olarak bizlere yeni ufuklar açmasını temenni ediyoruz. Edebiyat alanına ilgi duyan tüm öğrenci arkadaşlarımızı bu yeni akademik yolculuğun bir parçası olmaya davet ediyoruz.

Mehmet
Kocabıyık

IN VAIN

I was fighting, regardless of the snow or winter,
And that too, without even a sword.
I was hurling my words in every direction,
Only to have them turn back and strike me.

I was resisting, regardless of the rain or mud,
And that too, without even a piece of armor.
I was closing my ears to every rumor,
Yet every word found its place deep within me.

You left me right in the middle of the war,
And yet, the war was all for your sake.
I was ending my lines to you every single time,
While the pen was still taking your side.

This poem, titled "In Vain", is a lyrical expression of the invisible yet exhausting struggle an individual endures within their inner world. Through the metaphor of a war fought without a sword or armour, it reveals a state of emotional resistance carried out in complete vulnerability and the inner wounds it leaves behind.

Words become not only a means of expression but also an element that returns to inflict harm, symbolizing the individual's conflict with their own emotions. The abandonment at the center of the poem represents not merely a physical separation, but also the sudden loss of meaning in a struggle that once found its purpose in another person. Despite this, the pen still taking that person's side emphasizes the unbreakable bond between reason and emotion, and highlights that letting go does not always signify a true ending.

Bedirhan
Bilici

BEFORE THE DIVIDE: WHY 18TH-CENTURY MEN LOVED PINK

In the modern world, color is used as a silent language to categorize gender before a child is even born. We see a splash of pink and immediately think "feminine". However, if you went back to the time of 18th-century Europe's high societies, you would find this association not only unnecessary but completely reversed. In the 1700s, pink was not a "girls' color"; it was a sign of vigour, wealth, and power.

To understand why men were obsessed with pink, we must first understand what the color represented. In the 18th century, pink was viewed as a shade of red. Red was the color of the battlefield, representing fire, blood, and military authority.

<https://www.journal18.org/issue17/men-in-pink-the-petit-maitre-refined-masculinity-and-whiteness/>

<https://www.journal18.org/issue17/men-in-pink-the-petit-maitre-refined-masculinity-and-whiteness/>

Therefore, pink was seen as a pure version of red. A shade that showed off a young man's flourishing and his aristocratic lineage. It was bold, energetic, and suggested a man was literally "red-blooded."

Furthermore, pink was a massive symbol of socio-economic status. In order to achieve vibrant pink, expensive dyes like cochineal, which were imported from South Asia and South America. Wearing a pink silk heavy coat or an embroidered waistcoat was a visual status of one's wealth. During the Rococo period, which was the ornate, decorative artistic style of the mid-1700s, the French court, led by figures like Madame de Pompadour, assisted pastels. Men embraced these shades to show they were refined, civilized gentlemen of the Enlightenment age.

Ultimately, the history of pink serves as a reminder that gendered traits are often social inventions rather than biological truths. The 18th-century man didn't wear pink to look soft; he wore it to look like a man of status and spirit. Today, as fashion becomes increasingly fluid again, we are simply returning to a historical truth: a color is only as "masculine" as the person wearing it.

<https://www.vam.ac.uk/articles/in-the-pink-colour-in-menswear>

Nisa Nur Kuş

Süleyman Talha Tiren

WHAT THE ANCIENTS BELIEVED

Last month, we looked at the dangers of pride through the story of Arachne, and this month we are turning our attention to greed and what it can lead to. The story of King Midas's Golden Touch reminds us to be cautious about what we wish for in life.

Midas was a king in ancient Phrygia who loved gold more than anything else. He had palaces, armies, and a beautiful daughter, yet but somehow, he still felt like something was missing because he was obsessed with becoming the richest guy alive. Every morning, he would head down to his treasure room to count his gold coins, and he never grew tired of watching them catch the sunlight and gleam. One day, an old man named Silenus, who was a close friend of the wine god Dionysus, got lost in the rose gardens of Midas.

The king greeted the old man with deep respect and invited him to stay for ten days, offering the best food. After that, he made sure the man returned safely to Dionysus. The god Dionysus was so touched by the kindness that he offered Midas a wish, saying he could ask for whatever he wanted. Midas didn't hesitate and spoke the one thing he kept thinking about, because his biggest dream of turning everything he touched into pure gold.

Dionysus realized that Midas's wish was more likely to cause trouble than bring any good, but he still honoured his promise and made it happen. When Midas got back to his palace, he decided to try out his new power. He grabbed an oak branch, and right away it turned into a heavy chunk of gold. He reached out and touched the stone, and suddenly it turned into a shining gold bar. Midas was over the moon because he had become the richest king in the world.

Dionysus realized that Midas's wish was more likely to cause trouble than bring any good, but he still honoured his promise and made it happen. When Midas got back to his palace, he decided to try out his new power. He grabbed an oak branch, and right away it turned into a heavy chunk of gold. He reached out and touched the stone, and suddenly it turned into a shining gold bar. Midas was over the moon because he had become the richest king in the world.

When he got to his palace, he told them to prepare a big feast, but when he sat down to eat, reality hit him like a brick wall. He reached for a slice of bread, but it suddenly turned into gold, so hard it could've cracked his teeth. He went to grab a grape, but suddenly it turned into a metal ball. When he felt thirsty, he raised his cup, but instead of wine, a golden liquid poured down toward his throat. Midas sank into despair when he understood he would starve and thirst to death surrounded by all that gold.

When he got to his palace, he told them to prepare a big feast, but when he sat down to eat, reality hit him like a brick wall. He reached for a slice of bread, but it suddenly turned into gold, so hard it could've cracked his teeth. He went to grab a grape, but suddenly it turned into a metal ball. When he felt thirsty, he raised his cup, but instead of wine, a golden liquid poured down toward his throat. Midas sank into despair when he understood he would starve and thirst to death surrounded by all that gold.

AQUAMARINE

The Stone of Courage and Clarity

Continuing the journey we began with the loving energy of Rose Quartz in the last issue, we now turn our focus to Aquamarine, a stone that carries the eternal serenity of the sea and the sky. Deriving its name from the Latin words aqua marina, meaning "sea water," this mesmerizing stone dazzles not only with its healing properties but also with its unique ethereal elegance in shades of light blue and pale green. Whether worn as jewelry or carried as a personal accessory, the graceful aura it adds to your style is a true reflection of the inner transformation it catalyzes.

The natural power of the color blue, which calms the mind, enhances focus, and fosters clear thinking, creates a complete sense of spiritual tranquility when combined with Aquamarine. This stone serves as a quiet source of strength, especially for those who find it difficult to express themselves or feel hesitant in communication.

By supporting the throat chakra, it helps words flow more fluently and honestly while dispelling unfounded fears and inhibitions. Beyond connecting with the outside world, it strengthens the bond with one's own inner self, fostering a perfect harmony between mind and body.

In moments of fatigue amidst the tumult of daily life, taking refuge in the cheerful and optimistic energy radiated by Aquamarine can make you find profound solace. Thanks to its positive vibrations, it rests the soul and provides the motivation to enjoy one's work and gain self-confidence.

If your mind feels a bit cluttered lately or if you need a small touch of courage when expressing yourself, incorporating this sublime and elegant stone, which is a delight just to look at, into your life can offer you the peaceful harbor you've been seeking.

CAESAR SALAD

A Chef's PERSONAL TAKE

Abdülşamet
Çınarlı

Hello everyone!

Today I'm sharing my own version of the Iconic Caesar Salad — a dish we all know, yet many of us have always been curious about what truly goes into it. This recipe is the result of my personal kitchen experience and respect for classical techniques.

First of all, I must say this: What truly makes a Caesar salad a "Caesar" is the sauce. Using the ingredients in balance, achieving the right consistency, and capturing that subtle umami flavor is the very heart of this salad. In the original recipe, raw egg yolk is used for the sauce. However, most restaurants prefer ready-made mayonnaise due to the risk of salmonella. Here, I propose a compelling alternative — a small chef's touch: utilizing hard-boiled yolks to craft a safe, yet uncompromisingly authentic emulsion.

Ingredients

For the Caesar Sauce

- 2 boiled egg yolks
- ½ cup vegetable oil (a mix of sunflower oil and olive oil)
- 2 teaspoons mustard
- 4 teaspoons lemon juice
- 6 anchovy fillets (a type of salted, canned fish)
- 2 tablespoons grated Parmesan
- 1 clove garlic
- Salt to taste
- For the Salad Base
- Chicken fillet
- Lettuce
- Croutons

Preparation

- 1- Blend the boiled egg yolks, anchovies, garlic, mustard, and lemon juice until completely smooth.
- 2- With the blender running, slowly drizzle in the oil in a thin, steady stream.
- 3- Once the emulsion forms and the sauce thickens, add the Parmesan and blend briefly to combine.
- 4- Adjust the salt according to your taste.
- 5- Place the desired amount of lettuce on a serving plate and gently toss with the sauce.
- 6- Slice the cooked chicken fillet into julienne strips and serve on top. Finish with croutons.

Hear 'Ye, Hear 'Ye!

A Call and A Play for the Stage!

Hark, citizens and scholars of Karadeniz Technical University! A momentous proclamation is hereby made for all souls with a passion for the dramatic arts. The timeless and poignant tale of "Of Mice and Men" is set to grace the hallowed stage of the Atatürk Cultural Center (AKM), and we seek a company of players to bring this American masterpiece to life. Based on John Steinbeck's classic novel, this is a story of friendship, dreams, and the harsh realities of life during the Great Depression.

It follows the journey of two displaced ranch workers, George and Lennie, whose shared vision of owning a small plot of land is tested by circumstance and fate. We shall present this powerful drama around late May in the year 2026 that is subject to change, and we are building a dedicated cast to fill California's Salinas Valley with heart and truth.

AUDITION CALL
OF MICE AND MEN

The Department of English Language and Literature invites students to audition for the stage production of *Of Mice and Men*, to be performed as part of KTU Science, Culture, and Arts Week (BKŞ).

PLANNED PERFORMANCE DATE: 23 May 2026
VENUE: KTU Atatürk Cultural Center (AKM)
PERFORMANCE LANGUAGE: English
RESPONSIBLE LECTURER: Dr. Oskem ÇAKIRKOĞLU

ON-STAGE ROLES

- George
- Crooks
- Curley
- Slim
- Carlson
- Lennie
- Candy
- The Boss
- Curley's Wife
- Whit

NARRATIVE & INTERACTIVE ROLES

- Author (John Steinbeck)
- Character Introduction
- Setting Introduction
- Historical Background Narration
- Audience Interaction

PRODUCTION & TECHNICAL TEAM

- Designing
- Sound
- Prompter
- Lighting
- Stage Props
- Make-up

SCAN TO APPLY

We Need YOU!

You heard it right, we seek a diverse assembly of actors to embody the dreamers, the fighters, and the lonely souls of this forgotten era. From the gentle giant Lennie, whose strength belies his tender heart, to the sharp-witted and weary George. All are needed to complete this rich tapestry. Whether you see yourself in the quiet strength of Slim or the brutish power of Curley, we encourage you to answer this call.

B-B-But I am shy! And have stage fright!

Fear not, my fellow brethen! You can still partake in this play and help us! I myself used to be a shy and nervous person just like everybody else. I still am.

Yet, here I am, writing this little piece and answering the call. Partaking in the stage isn't just a role to play. It is also managing what is behind it. Be it lightning, sounds, dressing or make-up artists.

Those are the silent and crucial actors that doesn't need you to be on stage. Let this be an opportunity for you to fill that empty resume and boring semesters that passes idly. Or be like me, and do it for the love of the game!

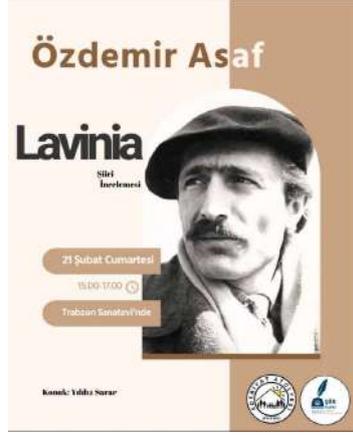

 Emin Duran

Bir Şiirin Etrafında:

LAVİNİA

Karadeniz Teknik Üniversitesi (KTÜ) Şiir Kulübü ve Edebiyat Topluluğu Atölyesi, edebiyat tutkunlarını bir araya getiren anlamlı bir etkinliğe imza attı. 21 Şubat Cumartesi günü Trabzon Sanatevi'nin tarihi atmosferinde gerçekleşen "Özdemir Asaf - Lavinia Şiir Tahlili" etkinliği yalnızca bir şiir çözümlemesi değil; aynı zamanda duygunun, suskunluğun ve edebiyatın birleştirici gücünün yeniden keşfiydi

Türk Edebiyatı'nın en zarif ve en kırılgan kalemlerinden Özdemir Asaf'ın "Lavinia"sı, yıllardır dilden dile dolaşan ve her okunduğunda yeniden anlam kazanan bir şiir. "Sana gitme demeyeceğim" dizesiyle hafızalara kazınan bu şiir, karşılıksız aşkı anlatırken aslında insanın en temel kırılganlığını ortaya koyar: Söylenemeyenler. Gurur ile sevgi arasındaki o ince çizgide duran şiir, yalnızca bir aşk hikâyesi değil; insanın içinde taşıdığı ama dile getiremediği duyguların zarif bir ifadesidir.

Etkinlik boyunca şiiri yalnızca okumadık; birlikte düşündük, tartıştık ve farklı bakış açılarıyla yeniden yorumladık. Katılımcıların yorumları gösterdi ki "Lavinia" her yaşta insanın kalbinde başka bir yere dokunuyor. Kimileri için bir vedaydı, kimileri için bir gurur meselesi, kimileri için ise suskunluğun ağırlığı... Paylaşılan her yorum, şiirin sınırlarını biraz daha genişletti; "Lavinia" herkes için başka bir anıya, başka bir duyguya dönüştü.

Bu anlamlı buluşmada bizlere eşlik eden değerli konuğumuz Yıldız Sarar'ın katkıları etkinliğe ayrı bir derinlik kazandı. Şiiri yalnızca üzerinde konuşulan bir eser olarak değil, bir yaşam deneyimi olarak ele alması; katılımcıların şiire daha cesur ve daha içten yaklaşmasını sağladı. Onun yorumları sayesinde şiirin yalnızca

yazıldığı döneme değil, bugüne de nasıl seslendiğini birlikte gördük.

Bir İngiliz Dili ve Edebiyatı öğrencisi ve kulüp başkanı olarak beni en çok etkileyen şey, salondaki katılımcıların şiire gösterdiği ilgi ve samimiyetti. Günümüzün hızlı ve yüzeysel tüketim çağında, bir şiirin etrafında durup düşünmek ve kelimelerin anlamını birlikte tartmak başlı başına kıymetli bir eylem. Bu şiiri okurken beni en çok etkileyen şey ise içindeki nahiflik ve incelik. Duygunun gösterişsiz

ama derin bir şekilde aktarılması... Bağırmadan, iddia etmeden, hatta çoğu zaman geri çekilerek var olması. Lavinia'nın gücü tam da burada: Sözü yükseltmeden kalbe ulaşabilmesinde.

Şiirin bazı dizeleri vardır; insanın hayatının belli dönemlerinde başka, başka dönemlerinde bambaşka anlamlar kazanır. Lavinia da benim için böyle bir şiir. Ben bu şiiri yalnızca karşılıksız aşk üzerinden okumuyorum. Bana göre Lavinia, insanın sevdiğini kaybetmesinden çok, sevgisini sessizliğe emanet etmesiyle ilgili.

Bazen bir cümleyi söylememek, söylemekten daha ağırdır. Bazen "gitme" dememek, aslında içten içe "kal" demektir. İşte şiir tam da o ince yerde duruyor; gururla sevginin çatıştığı o kırılğan eşikte...

Etkinlik boyunca şunu bir kez daha düşündüm: Herkes aynı dizeleri okuyor ama herkes başka bir hikâye hatırlıyor. Edebiyatın gücü tam da burada; aynı şiirin içinde onlarca farklı hayatın yankılanabilmesinde. Kimi zaman bir dize okunduğunda gözlerde beliren o hafif dalgınlık, şiirin bir yere dokunduğunu gösteriyordu.

Kendi adıma şuna inanıyorum: Şiir konuşuldukça çoğalır, paylaşıldıkça derinleşir. O gün "Lavinia" yalnızca bir şiir değil; bir hatıra, bir bekleyiş, bir iç hesaplaşma oldu. Trabzon Sanatevi'nin kültürel atmosferinde gerçekleşen bu buluşma bize bir gerçeği yeniden hatırlattı: Şiir hâlâ yaşıyor. Hâlâ insanları bir araya getiriyor ve hâlâ bir cümlenin içinde kalbi titretebiliyor.

Ve belki de en önemlisi şu:

Bir şehirde insanlar şiir için bir araya gelebiliyorsa, o şehirde umut vardır.

"Sana gitme demeyeceğim.
Ama gitme, Lavinia."

Sermin
Özden

ktudell

Çiftilli Gazete. | Bilingual Newspaper

Lits & Bits

mosaics of lettrure world

Voices are better than echoes
A new era begins with
LITS&BITS

Let's Stay in Touch
'til the Next Release!

litsnbits@ktu.edu.tr